

NECROLÒGIQUES JOAN DOMÈNECH ALLOZA

L'Institut d'Estudis Empordanesos a l'hora de recordar l'òbit de Joan Domènech Alloza ocorregut el 31 de desembre de 1999, vol fer memòria del seu pas per l'entitat. Fou un soci exemplar, sempre disponible, sempre eficient, que dedicà les hores necessàries al càrrec de tresorer mantingut amb constància. No solament assistia puntualment a les reunions de junta, sinó també als actes culturals organitzats per l'Institut, donant-los a conèixer a aquells que no n'eren socis. Amb la bona fe que el caracteritzava, col·laborava en la difusió de cada nou projecte. Tenia molt clar que treballar per a la nostra ciutat era avançar amb vistes a un futur que havia de ser millor que el present.

En jubilar-se, després d'haver exercit el magisteri a Sant Pere Pescador, Viladamat i al Col·legi Sant Pau de Figueres, la seva activitat es mantingué fructuosa. Dedicà moltes diades a col·laborar amb l'Institut, però també amb la Creu Roja Figuerenca, duent a terme funcions que no són rellevants, però sí imprescindibles, així com amb el Club de Jubilats Sant Jordi de la Caixa de Catalunya beneficiant-lo amb serveis totalment altruistes.

D'innegable bonhomia, bon timoner de la llar que havia creat, deferent i servicial amb amics i coneguts, en Joan Domènech sabia omplir molts buits. Era un apassionat dels bons llibres, sobretot els de temes locals i comarcals que mai no li passaven per alt. La lectura el relaxava, l'enriquia. Estava humanament sensibilitzat per la cultura que sempre l'empenyia a assistir a les conferències, recitals, estrenes teatrals, concerts i convocatòries que l'interessaven. L'afany d'aprendre coses noves, de saber, de compartir els actes que deixen pòsit, formava part del seu amor a la vida.

Arribà a vell amb l'esperit jove fins que envaït per la malaltia que l'immobilitzà, morí a les portes de l'any 2000.

Els que l'hem conegut el retrobarem sempre en tots els bons records que ens ha deixat, lluminosos com el seu optimisme.

Montserrat Vayreda